

Inzicht

Medezaak-
voerder Verilin

Ilse Dedeken

Het West-Vlaamse Verilin produceert luxelinnen voor tafel, bed en interieur. Ilse Dedeken (43) kwam in 2015 mee aan het hoofd te staan van het in 1956 opgerichte familiebedrijf, dat sindsdien focust op maatwerk voor sterrenchefs, hotels en andere luxeklanten en samenwerkingen met kunstenaars en designers.

Ik ben wie ik ben omdat ik mijn eigen weg heb uitgestippeld. Via mijn grootvader en mijn moeder was de weverij in Heule altijd een deel van mijn leven, maar voor mij mocht het geen evidentie zijn dat mijn zus en ik het bedrijf op een dag zouden overnemen. Ik had zelf een passie voor juwelen en ging goudsmeden en edelsteenkunde studeren. Nadien werkte ik enkele jaren in Nederland en Duitsland als taxateur van antieke juwelen en zilver. Die confrontatie met mezelf, met uitdagende werkplekken en boeiende mensen waren van levensbelang voor me. Je roots bepalen voor een deel wie je bent, maar de rest moet je zelf doen.

Je kunt niet groeien als je nooit uit je comfortzone komt. Ik probeer bewust zo veel mogelijk mensen uit andere werelden te ontmoeten en creativiteit en innovatie naar binnen te brengen. Via samenwerkingen met kunstenaars, architecten en ontwerpers, maar evengoed via een stagiair uit een opleiding industrieel ontwerp. Jezelf toeleggen op de dingen die je sowieso al goed doet, leidt alleen maar tot stilstand.

De kunst is om mild te zijn voor jezelf. Van nature ben ik hard en veeleisend voor mezelf, maar ik doe mijn best. Om mezelf een mindere dag toe te staan bijvoorbeeld, of om na een goede week toch één dag vrij te nemen en de natuur in te trekken, met de telefoon in stille modus. Vroeger had ik het moeilijk met het idee dat ik niet productief was – het was altijd gáán. Als je je job niet als werken ervaart, ken je ook geen limieten. Maar ik geef ook veel in mijn job en denk voortdurend mee met onze klanten. Dan moet je jezelf ook al eens rust gunnen.

Een grote naam of ronkende titel maakt geen indruk op mij. Ik vind het heerlijk wanneer een sterrenchef of een ondernemer me overdondert met zijn kennis en talent, maar net als bij opdrach-

ten van ambassadeurs of royals ben ik met de mens achter de beroemdheid bezig, en met het resultaat. Wat niet wegneemt dat ik me achteraf, wanneer alles rond is, weleens in de wangen knijp. Niet slecht voor een gewoon West-Vlaams meisje, denk ik dan. *(lacht)*

Voor mij is het alles of niets. Als ik op een dag geen passie meer zou voelen, ga ik terug in de herca werken of jonge mensen coachen. Mee opgaan in het enthousiasme en de leergierigheid van creatief talent, creativiteit aanzwengelen – daar geniet ik intens van. Mensen zonder enige passie of drive daarentegen, daar heb ik het moeilijk mee. Voor mijn zonen van elf en vijftien wens ik niets liever dan dat ze dingen doen die hen gelukkig maken. Voor zekerheid kiezen is een slecht idee: het is net wanneer je dat idee kunt loslaten dat je vrij bent om te doen wat je wilt doen, te groeien en het verschil te maken.

Bedrijfsleiders zijn geen alwetters. Een team dat meedenkt en soms een andere kijk op de dingen voorstelt is alleen maar positief, want dan weet je dat mensen echt geëngageerd zijn. Een autoritaire baas die nooit zijn zwakheden toont, die niet open communiceert, dat past ook niet binnen een moderne bedrijfscultuur. Ik ben dan een telg van zelfstandigen, ondernemen is jezelf voortdurend ontwikkelen en bijleren. Over de wijnen en terroirproducten in sterrenrestaurants bijvoorbeeld: met zulke kennis kan ik niet alleen nieuwe producten, maar ook mijn team inspireren. Groeien als mens en vooruitgaan als bedrijf: voor mij hangt dat samen.

Ik vertrouw op mijn buikgevoel. Als het niet klikt met een klant of met iemand met wie ik een samenwerking overweeg, dan beginnen we er beter niet aan. Dan denk ik bijvoorbeeld aan de manier waarop mensen omgaan met onze medewerkers, maar ook aan respect voor ambachtelijkheid, kwaliteit en perfectionisme. Dat is ons DNA, en dus zegt daarop inboeten me net zo weinig als grote volumes of dingen enkel om de centen doen. We moeten samen een traject kunnen afleggen. Met vijftien werknemers zijn we dan wel een klein bedrijf, door een duidelijke lijn te trekken, doen we wel grootse dingen.

“Mensen zonder passie of drive, daar heb ik het moeilijk mee. Voor mijn zonen wil ik niets liever dan dat ze dingen doen die hen gelukkig maken”

